

Cooperar malgrat la frontera

La creació d'un eurodistricte català, que reuneix Catalunya Nord i les comarques gironines en una mateixa entitat administrativa europea, podria facilitar i fomentar el desenvolupament de projectes comuns, en un espai homogeni. Visions a termini mitjà i realitats des de la capital nord-catalana.

Contextos social i econòmic idèntics, situacions geogràfica i cultural similars, Catalunya Nord i les comarques de la Diputació de Girona representen, tot plegat, un sol espai. Una frontera, però, trenca les dues zones, amb dues realitats administratives diferents. Així, sense un marc conjunt, resulta més fàcil per a Catalunya Nord engegar una col·laboració amb una regió de l'estat francès situada a 900 quilometres, que no pas compartir un projecte amb els territoris veïns, situats a l'estat espanyol. La Unió Europea permet de crear aquest marc, per mitjà de les euroregions i també, a més petita escala, amb la creació d'eurodistrictes —o districtes europeus.

Així, el mes de juny passat, el Consell General de Catalunya Nord i la Generalitat de Catalunya signaren un conveni específic que entra en "l'acord marc de cooperació transfronterera 2006-2009", signat l'any passat. Aquest nou conveni defineix les accions concretes per a 2007 i 2008 i acorda la creació d'un eurodis-

trictre, que aixopluga 453 municipis, repartits entre els 227 de Catalunya Nord i 226 al sud de la frontera. Aquest territori, de fet, ja s'inscriu en un marc comú, l'euroregió Pirineus Mediterrània. Segons Jaume Roure, "l'eurodistricte permetrà una feina més local, més concreta, sobre un territori determinat. Des de l'Ajuntament de Perpinyà, el veiem més amb visió de ciutats. És evident que s'articula entre Girona i Perpinyà, i sense aquestes dues poblacions el projecte no podria existir." Així, els batlles de totes dues ciutats obtindran una vicepresidència en aquesta nova entitat territorial. Des de la capital nord-catalana, precisen que encara cal definir moltes coses: "Exigeix molta feina i, primer de tot, engegar un estudi sobre la viabilitat, l'interès i les conseqüències de la creació de l'eurodistricte català." També farà falta definir el paper de cada entitat. A Catalunya Nord, a més dels ajuntaments, les competències són repartides a molts nivells, des de l'estat fins al Consell General de Catalunya Nord, i en l'àmbit transfronterer amb l'euroregió i ara l'eurodistricte. Per Jaume Roure, el cas de Perpinyà es complica: "Perpinyà és també el motor de la Comunitat d'Agglomeració Perpinyà Mediterrani. Ara bé, com s'haurà de vertebrar tot plegat? És que l'Agglomeració ha de fer part de l'eurodistricte i demanar-

ne una vicepresidència? Són coses que ens plantejem...."

L'eurodistricte gestionaria el transport urbà i les carreteres, desenvoluparia la xarxa secundari de trens, i treballaria conjuntament sobre les comunicacions i l'educació. Els finançaments seran essencialment europeus. Jaume Roure precisa: "És un poc la caça de les subvencions europees." Per a avançar i perquè l'eurodistricte sigui eficient, s'esperen projectes que facilitin els intercanvis en tots els àmbits: personal, comercial, institucional. Un comitè de seguiment, encarregat de dur a terme el projecte d'eurodistricte, es reunirà el 29 de juliol. S'hi discutirà l'organització i l'estructuració de l'entitat. Per a l'aplicació al terreny, segurament s'haurà d'esperar més. A l'Ajuntament de Perpinyà, Jaume Roure assegura que: "tota la realització i l'evolució de l'eurodistricte serà una feina important del proper mandat municipal". Mentrestant, les iniciatives transfrontereres hi són, tot i ser limitades. Amb l'eurodistricte, es generaran més connexions. L'exemple típic diu que, finalment, una carta amb origen a Puigcerdà i destinació a Perpinyà, ja no haurà de passar per París, com abans. Però en més sectors, es podria facilitar el pas del sud al nord, i del nord al sud. Fins a esborrar la frontera entre Catalunya Nord i la resta dels Països Catalans.

